

ת"פ 51183/08/20 - מדינת ישראל נגד נאיף אלסקא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 51183-08-20 מדינת ישראל נ' אלסקא

לפני כבוד השופטת רונית בש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם נאיף אלסקא

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן (א/1), במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, בביצוע עבירה של החזקת נשק ואביזר נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום)

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בחיפה. החל ממועד שאינו בידיעת המאשימה ועד ליום 17/8/20, החזיק הנאשם בלא רשות על פי דין, בביתו, אקדח חצי אוטומטי TACTICAL-HULT (להלן: האקדח) ומחסנית לאקדח. האקדח הוא כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, והמחסנית היא אביזר של כלי זה. ביום 17/8/20, בשעה 05:00 או בסמוך לכך, במהלך חיפוש משטרתי שנערך בבית הנאשם, הוביל הנאשם את השוטרים לאקדח, אשר נתפס ובתוכו המחסנית, כשהוא מוחבא מתחת לבגדים בתוך מגירה בארון בגדים השייך לנאשם, בחדרו.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקירו הראשון של שירות המבחן מיום 3/6/21 מלמד על היות הנאשם בחור צעיר, כבן 23, רווק, עובד באגף התברואה של עיריית חיפה מזה כשלוש שנים ושלושה חודשים. שירות המבחן ציין כי עברו הפלילי של הנאשם נקי.

4. שירות המבחן התרשם מצעיר אשר גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת, בצל מחסור כלכלי ורגשי ובהיעדר דמויות סמכותיות ומכילות. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נאלץ למלא תפקידים משפחתיים שלא תאמו את כוחותיו הרגשיים. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר תפיסות אנטי סוציאליות מושרשות והוא חווה הרתעה משמעותית ממעצרו בפעם הראשונה בחייו.

5. הנאשם הודה בפני שירות המבחן במיוחס לו, תוך שתיאר את התנהגותו כחריגה ואינה אופיינית לו. הנאשם ביטא חרטה על התנהלותו ושירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי הותיר בו חותם מרתיע. עם זאת, שירות המבחן התרשם, כי רב הנסתר על הגלוי ככל שהדבר נוגע לרקע לביצוע העבירה.

6. על רקע התרשמותו, ובבואו להעריך את הסיכון להישנות עבירות לעומת סיכויי השיקום, סבר שירות המבחן בתסקיר הראשון כי מכלול הגורמים מעידים על הפחתה מסוימת בסיכון להישנות עבירות מהסוג הנדון. אולם, לצורך הפחתה נוספת של הסיכון, נדרשת התערבות טיפולית במצבו של הנאשם. לפיכך, ונוכח נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך 3 חודשים, במהלכם ישולב במערך הטיפול.

7. מתסקירו השני של שירות המבחן עולה, כי בתחילת חודש ספטמבר 2021 הנאשם השתלב בטיפול. מהדיווח שהתקבל על אודותיו עולה כי הנאשם משתף פעולה באופן מותאם לשלב ההתחלתי בו הוא נמצא ומגלה אחריות בהגעתו למפגשים. כמו כן, בשיחות שהתקיימו עם הנאשם, הוא שיתף בדבר חששותיו מפני שליחתו למאסר וחשיפתו כתוצאה מכך לאוכלוסייה עוברת חוק. עוד צוין בתסקיר הנ"ל כי הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירה ומודעות לחומרת מעשיו. לאור האמור, ובהתחשב בשלב ההתחלתי של הטיפול, המליץ שוב שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך שלושה חודשים נוספים.

8. מהתסקיר השלישי שהוגש ביום 4/1/22 עולה, כי הנאשם משתף במפגשים קבוצתיים בתדירות שבועית. צוין כי התנהלותו של הנאשם במהלך תקופת הדחייה מבטאת היענות לקשר עם שירות המבחן ומאופיינת בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול. כמו כן, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים. עם זאת, שירות המבחן סבור כי על אף השתלבותו בקבוצה הטיפולית, ועל אף התמורות שצוינו בתסקיר, לרבות קבלת האחריות לביצוע העבירה, לא חלה הפחתה מספקת בסיכון להישנות עבירות. שירות המבחן מעריך כי הקבוצה הטיפולית אינה מהווה מענה מספק לצרכיו של הנאשם והוא נדרש להשתלב בהליך טיפול אינטנסיבי בכדי לסייע בהפחתה ניכרת של הסיכון להישנות מעורבותו בעבירות מהסוג הנדון.

9. שירות המבחן הוסיף וציין בתסקירו הנ"ל כי לא עלה בידיו לבוא בהמלצה טיפולית אשר תסייע בהפחתת הסיכון בעניינו של הנאשם נוכח הערכתו, כי נכון לעת הנוכחית לא חלה הפחתה מספקת בסיכון להישנות עבירות על-ידו, וכי הקבוצה אינה מהווה מסגרת טיפולית מספקת עבורו על אף שיתוף הפעולה שלו עד כה בהליכים הטיפוליים. עוד הפנה שירות המבחן בנקודה זו להוראת בית המשפט לבוא בהמלצה סופית בעניינו של הנאשם.

10. לבקשת ההגנה הוגש בתיק זה תסקיר רביעי שנערך ביום 13/1/22 ובו הבהיר שירות המבחן כי מנחות קבוצת הנשק לא התרשמו כי השתתפות הנאשם בקבוצה יעודית מסייעת בעריכת שינוי מעמיק בהתנהלותו ובעמדותיו, והן אינן סבורות כי יש בהמשך השתתפותו בקבוצה משום גורם מקדם או מפחית סיכון להישנות מעורבות בעבירות נשק. שירות המבחן הבהיר כי בתסקירו הקודם לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם נוכח האבחון שנערך לנאשם וההערכה לגביו, נוכח חומרת העבירה, ההתרשמות מרמת סיכון גבוהה של הנאשם ובהינתן התרשמותו כאמור של מנחות הקבוצה הנ"ל. בסיכומו של דבר, הובהר בתסקיר האחרון כי התסקיר מיום 4/1/22 משקף את התרשמותו והמלצתו העדכניים

של שרות המבחן.

טיעוני הצדדים לעונש

11. באת-כוח המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב בתיק זה (ט/1) וכן הוסיפה וטענה בקצרה בעל-פה בדיון לפניי ביום 7/3/22. בטיעוניה לעונש הבהירה המאשימה כי הנאשם היה בן 22 בעת ביצוע העבירה וכי עברו נקי. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת עבירת הנשק בה הורשע הנאשם, וזאת על רקע התרחבות תופעת עבירות הנשק, במיוחד במגזר הערבי, ונוכח עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק, עבירות שהתרבו בשנים האחרונות. צוין כי העבירה של החזקת נשק בלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש וכי על בית המשפט להחמיר בענישה בעבירות הנשק השונות, במסגרת המלחמה בתופעת האלימות הגואה באמצעות שימוש בנשק.

12. עוד טענה המאשימה כי הנאשם החזיק בנשק במשך תקופה לא ידועה כשהוא טען במחסנית תואמת ומוסלק מתחת לבגדים בתוך מגירה בארון הבגדים השייך לנאשם. הוסיפה באת-כוח המאשימה וטענה, לחומרה, כי מדובר במעשה מתוכנן וכי הנסיבות של השגת הנשק והמחסנית ומטרת ההחזקה, נותרו בערפל. המאשימה הדגישה את היות הנאשם המבצע הבלעדי של העבירה ואת הנזק הפוטנציאלי כתוצאה משימוש בנשק.

13. לפיכך, ולאחר שסקרה המאשימה פסיקה במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, טענה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין הקובע כיום, כהוראת שעה, כי יש להשית על מי שהורשע בביצוע עבירות נשק למצער רבע מהעונש המרבי הקבוע לצד העבירה. אף כי התיקון הנ"ל אינו חל בענייננו, ביקשה המאשימה לראות את התיקון לחוק כמשקף את יחסה המחמיר של החברה לעבירות אלו ואת הצורך להילחם מלחמת חורמה בהן.

14. ב"כ המאשימה התייחסה גם לאמור בתסקירי שירות המבחן, לרבות לכך שבתסקיר האחרון הבהיר שירות המבחן כי הוא לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם בהינתן תהליך של אבחון והערכה, חומרת העבירה וההתרשמות מרמת סיכון גבוהה בעניינו של הנאשם.

15. ב"כ המאשימה אף ציינה כי הנאשם היה נתון במעצר של ממש מיום 17/8/20 עד ליום 7/10/20, אז שוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני עד ליום 18/2/21. המאשימה ביקשה שלא לנכות את תקופה המעצר באיזוק אלקטרוני מתקופת המאסר בפועל שתושט על הנאשם. בהינתן עברו הנקי של הנאשם, נטילת האחריות על המעשים והודאתו במיוחס לו, סבורה המאשימה כי יש להשית על הנאשם מאסר בפועל בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, לצד מאסר מותנה משמעותי וקנס כספי.

16. הסנגור, בטיעונו לעונש בדיון לפניי, טען כי עסקין בתיק זה בכתב אישום שתוקן לקולה, באופן המייחס לנאשם אך עבירה של החזקת נשק, המצויה בסמכות בימ"ש השלום. עוד ציין הסנגור, לקולה, כי הנאשם הוא זה שהוביל את השוטרים במהלך החיפוש בבית אל הנשק, דבר המלמד, לשיטתו, כי הנאשם לא התנהג כעברין. הסנגור ביקש להתייחס אל הפסיקה אליה הפנתה המאשימה כאל פסיקה לא רלוונטית, בהיותה, לטענתו, משקפת נסיבות

חמורות יותר מאלו שבתיק זה.

17. הסנגור ביקש לסטות בתיק זה לקולה ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום. נטען כי מדובר בבחור בן 22, בעל עבר נקי וללא תיקים פתוחים במשטרה, המשוחרר מזה 19 חודשים ללא הפרת תנאי השחרור. עוד צוין, לטובת הנאשם, כי הלה הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות מלאה על מעשיו. בנוסף, הגיש הסנגור דו"ח סוציאלי להמחשת המצב המשפחתי של משפחת הנאשם והעובדה שהנאשם עוזר בפרנסת המשפחה המתקיימת בדוחק (נ/1). כמו כן הוגשו שני מכתבי המלצה מטעם מעסיקיו של הנאשם בעיריית חיפה, המלמדים על תפקוד ראוי של הנאשם ועל כך שהוא מגלה מוסר עבודה גבוה (נ/2 ו- נ/3).

18. הסנגור הסתמך בבקשתו לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם על האמור בתסקירי שירות המבחן, המלמדים כי הנאשם ממלא בבית תפקיד הורי ואבהי ומפרנס את משפחתו, וכן מצביעים על כך שהנאשם חווה חוויה משמעותית במהלך מעצרו הראשון בגין תיק זה, הביע חרטה על מעשיו והכיר בסיכון הטמון בהתנהגותו. הסנגור ביקש ללמוד מהאמור בתסקירים על ההליך הטיפולי בו השתתף הנאשם במהלכו לקח חלק משמעותי והביע אמפטיה כלפי חברי הקבוצה והוסיף כי התסקירים מדברים בעד עצמם ומצביעים על סיכויי השיקום של הנאשם.

19. לפיכך, ובהתחשב בכך שהנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה ולאחר מכן במעצר באיזוק אלקטרוני וכן בהתחשב בנזק שייגרם לאמו ולאחיו של הנאשם במידה והלה יישלח למאסר, מבקש הסנגור לסטות לקולה מטעמי שיקום ממתחם העונש ההולם ולהשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים בעבודות שירות.

20. להלן דברי הנאשם בדיון לפניי, כלשונם: "אני מצטער מאוד, אני אמשיך בחיים טובים, אני לא רוצה להפסיד את הבית ואת העבודה".

דיון והכרעה

21. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה של החזקת נשק ואביזר נשק בה הורשע הנאשם הם- שלום הציבור וביטחונו, ובכלל זה הגנה על חיי אדם ועל שלווה חיו. לעניין חומרת עבירות הנשק שהפכו למכת מדינה והערכים החברתיים עליהם יש להגן, יובאו דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ירין ביטון (14.02.2021): "עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת-מקלע". וכן יפים בענייננו הדברים הבאים בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020): "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחונו...חומרתן של עבירות אלו נובעת, בין היתר, גם מהחשש כי הנשק יועבר למי שמתכוון לעשות בו שימוש לפעילות עבריינית או לפעילות טרור...נוכח האמור, חזר וצוין בית משפט זה כי קיימת מגמה של החמרה בענישה בעבירות אלו וזאת על מנת להרתיע מפני ביצוען...".

22. במקרה דנן החזיק הנאשם במשך תקופה בלתי ידועה בנשק בלתי חוקי מסוג אקדח חצי אוטומטי וכן במחסנית לאקדח, אשר הוטמנו מתחת לבגדים בארון בגדים של הנאשם. המניע להחזקת האקדח והמחסנית אינם ידועים, ואף מתסקיר שרות המבחן עולה, כאמור, כי רב הנסתר על הגלוי לעניין זה. פוטנציאל הנזק הטמון בהחזקת נשק הוא רב, מה גם שמדובר בענייננו באקדח חצי אוטומטי המוחזק יחד עם מחסנית. מן הראוי להחמיר בדינם של מבצעי עבירות הנשק, למען יראו וייראו, וזאת כפי שעולה מדבריו הבאים של כב' השופט עמית בע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל (8.7.14): " המציאות בארצנו מוכיחה כי הקלישאה אודות האקדח במערכה הראשונה אינה מדויקת, באשר לעיתים מזומנות האקדח אינו ממתין עד למערכה האחרונה ויורה עוד קודם לכן. מכאן, שבעבירות כגון דא, גם לשיקולי ההרתעה משקל של ממש".

23. המחוקק, לאחרונה, בתיקון 140 לחוק העונשין, קבע כהוראת שעה עונש מינימום של רבע מעונש המאסר המרבי לעבירות נשק. התיקון הנ"ל אינו חל בתיק זה, אך הוא מבטא באופן ברור את עמדתו המחמירה של המחוקק לגבי עבירות הנשק. וכך נקבע לעניין חשיבותו של תיקון חקיקה זה בע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15/12/2021): " מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק".

24. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה החזקה ללא היתר כדין של נשק מסוג אקדח, תובא הפסיקה הבאה:

· בע"פ 5604/11 נידאל נאסר נ' מ"י (5/10/2011) המערער הורשע בביהמ"ש המחוזי בעבירות נשק (החזקת נשק ותחמושת) לאחר שבביתו נתפסו אקדח מסוג ברטה 9 מ"מ קצר ומחסנית לאקדח ובה שמונה כדורים. בית המשפט המחוזי השית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור, ותוך כך ציין כי "צדק בית המשפט שהשית על המערער עונש מאסר בפועל התואם לרף הענישה המקובל במקרים דומים".

· בע"פ 2398/14 ענאן אלהזייל נגד מ"י (8/7/2014) המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת נשק ותחמושת, בכך שנתפס כשהוא מחזיק ברכבו, בקופסה גלויה במושב הנוסע הקדמי, אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש על 10-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה.

· בע"פ 3288/14 מדינת ישראל נ' מטיאל קריספיל (24/08/2014) דובר במי שהורשע בהחזקה של אקדח ותחמושת, והושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, ותוך כך גזר על המשיב 18 חודשי מאסר בפועל.

· בע"פ 2015/21 אזברגה נ' מדינת ישראל (9/12/21) הותיר על כנו בית המשפט העליון עונש של 16 חודשי מאסר בפועל שהושת על מי שהורשע מכוח הודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק שלא כדין. דובר בשני אקדחים

שהוחזקו במהלך נסיעה ברכב. אותו נאשם היה בעל משפחה בן 41, ללא עבר מכביד.

24. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

24. הסנגור עותר, כאמור, לחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום, וזאת מכוח סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, הקובע, כהאי לישנא: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

25. דא עקא שתסקירי שרות המבחן, ובעיקר שני התסקירים האחרונים, אינם מלמדים כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. ודוק, מהתסקיר מיום 4/1/22 עולה כי הקבוצה הטיפולית אינה מהווה מענה מספק לצרכיו של הנאשם, ומהתסקיר האחרון והעדכני מיום 13/1/22 עולה כי שרות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית נוכח הערכה ואבחון שנערכו לנאשם, חומרת העבירה ובהינתן התרשמות מרמת סיכון גבוהה של הנאשם. לפיכך, בהינתן התמונה המצטיירת ממקרא התסקירים האחרונים, ברי כי לא ניתן לקבוע שהנאשם השתקם ואף לא כי יש סיכוי של ממש שישתקם. אי לכך, אינני מוצאת לנכון לסטות בתיק זה לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

26. עם זאת, יש מקום לידי להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, וזאת לאור עברו הנקי ללא רבב של הנאשם לצד העובדה, כי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים במשטרת ישראל ובהינתן הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן והבעת החרטה על-ידו ובהתחשב בהשפעת המעצר בתיק זה עליו ובהיותו נתון במעצר באיזוק אלקטרוני במשך כארבעה חודשים, וכן בהתחשב בנסיבותיו האישיות שתוארו, כאמור, מפי הסנגור וע"י שרות המבחן.

27. בסיכומו של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

- א. למאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 17/8/20 עד ליום 7/10/20).
- ב. למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
- ג. למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בהינתן מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והעובדה שהושת עליו מאסר בפועל משמעותי בתיק זה, אני מבכרת שלא להשית עליו קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשרות המבחן.

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"ב, 06 אפריל 2022, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אדם סרי, ב"כ הנאשם, עו"ד מוחמד מסרי והנאשם בעצמו.